

Fröken Normal

Am **C**
Det är inte särskilt synd om mig, jag har det ganska bra
Am **C**
Jag har mat och bidrag ifrån CSN
Am **C**
Och man får vara glad att man har fått en lägenhet
F **E**
trots att ångest ligger tjock inuti den
Am **C**
För bakom min välpolerade ytfasad
Am **C**
har jag en existensiell och elak kris
Am **C**
och det verkar inte som om den vill lösa sig,
F **G**
den har liksom vuxit fast på något vis
F **G** **Dm** **Am**
Så vad gör man med sin käckhet om den plötsligen tar slut
F **G** **C**
när man uppfostrats att bli Fröken Normal?
F **G** **Dm** **Am**
Tvätta håret, borsta skorna, sköta om och reda ut
F **E**
Vara duktig, stark, pålitlig, fräsch och smal

Mellanspel: **F G Am F G Am**

Jag är rädd att inte veta vem jag är och vad jag vill
och jag är rädd att frågan inte har något svar
Jag är rädd för att bli sittande med Volvo, man och barn
men lika rädd för att bli lämnad ensam kvar
Och vilken chef vill ha en hypokondrisk underställd
som sjukanmäler sig på detta vis:
”Förlåt men jag tror inte jag kan komma idag
för jag har en existensiell och elak kris?”
Så vad gör man med sin rädsla om man inte får vara rädd?
När ens egna blivit mammas ideal?
När man ligger ensam, misslyckad och gråter i sin bädd?
När man inte alls vill vara Fröken Normal?

Jag mår illa när det är mycket folk på spårvagnen,
får kliva av ibland och gå tillbaka hem
Jag mår illa när jag kommer hem till min lägenhet
av all ensamhet som bor inuti den
Och jag vill proppa i mig hela jävla kakan på en gång
men får en existensiell och elak kris
för bredvid mig står Fröken Normal och skriker
”Halt! Den som spar, han har!”
som någon annan jävla levnadspolis
Så vad gör man med sitt huvud när det fylls utav en röst
som orsakar så svåra samvets kval?
Hur tar man död på något som är rotat i en själv?
Hur tar man död på Fröken Normal?